

ført, vilde Dommen sikkert have været den samme. Men at udnytte dette til Angreb paa Regeringen eller Institutioner i det hele taget, synes jeg er temmelig ubeføjet.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds mente — og det glæder mig, at han mente det —, at det er naturligt, at der for den menige maa gælde ubetinget og villig Lydighed. Men saa mente han samtidig, at det var naturligt, om denne ubetingede og villige Lydighed ophørte, i det Øjeblik man stod overfor et Myndighedsmisbrug; det var muligt, at man maatte erkende, at Myndighedsmisbrug kunde ophæve den ubetingede og villige Lydighed... (Afbrydelse af *Zahle*)... Ja, saa har jeg misforstaaet det ærede Medlem og skal ikke føre Betragtningen videre... (Afbrydelse af *Zahle*)... Det kan blive vanskeligt at drage disse Grænser, men efter det her foreliggende synes det, at disse Betragtninger ikke have nogen Hjemmel overfor det, vi beskæftige os med i dette Øjeblik, idet jeg har det Indtryk — men jeg erkender, at det er kun et Indtryk, om end et ret stærkt Indtryk —, at hvem der end var kommen og havde visiteret i Fægtesalen den Aften, da de 4 sade og drak deres 1½ Pot Brændevin og 3 Pægle Bittere, var Resultatet blevet det samme. Det er i alt Fald højst sandsynligt, efter som Sagen foreligger nu.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds talte om, at det var en frygtelig, en utrolig Raahed, der herskede paa Kasernen, og syntes deri ligesom at søge en Undskyldning for de 3—4 Husarer. Jeg har ikke hørt noget om nogen utrolig Raahed paa Kasernen uden den, som er udvist af disse 3—4, der sade og doblede og drak deres Brændevin og Bittere... (En Stemme: Voldtægtsforsøget!)... Det kommer dog ikke den Sag ved i ringeste Henseende. Men for saa vidt det ærede Medlem dermed vilde rette en Anke mod Regimentets Ledelse, synes jeg nok, denne Anke taber noget i Vægt, naar man ser paa den lange Straffeliste med Litra fra a til g, der er læst op for os. Det synes virkelig efter dette, som om Regimentets Ledelse nogenlunde har passet paa de tre Husarers Udskejelser. Jeg begriber ikke ganske Beføjelsen til at henvise til den utrolige Raahed, der skal herske paa Kasernen, som en Slags undskyldende Moment for de tre Husarer.

Jeg gentager, vi maa alle meget beklage, at tre unge Mennesker sidde ude paa Vridsløselille, fordi de have forset sig

i deres Militærtjeneste, men jeg gentager ogsaa, at skal Disciplinen i Hær og Flaade opretholdes, maa vi have saadanne Straffemidler, og efter det, der foreligger oplyst i Dag, synes den Dom, der er overgaaet de tre Husarer, ikke at være umenneskelig streng. Det udelukker ikke, at man kunde ønske at se dem benaadede, men man forstaaer saa udmærket godt den højtærede Forsvarsminister, naar han siger, at han ikke indtil dette Øjeblik har kunnet tage Beslutning om at indstille dem til Benaadning. At vi, naar der er gaaet en Tid — jeg skal ikke nævne nogen Tidsgrænse i saa Henseende — maatte se dem udfriede af deres Fængsel, det vilde sikkert kun vække Glæde.

I Henhold til, hvad jeg her har fremført, ønsker jeg at fremsætte en Paastand paa Overgang til Dagsordenen, saalydende:

„Idet Folketinget udtaler, at det ligesom Forsvarsministeren finder det ønskeligt, at en Reform af den militære Retspleje snarest muligt finder Sted, og at Principperne i den militære Retspleje, saavidt Forholdene tillade det, slutte sig til Ordningen af den borgerlige Retspleje, gaar Tinget over til Dagsordenen“.

Jeg skal hermed tillade mig at overrække dette Forslag til Tingets højtærede Formand.

Formanden: Der er altsaa stillet Forslag om Overgang til Dagsordenen, saalydende:

„Idet Folketinget udtaler, at det ligesom Forsvarsministeren finder det ønskeligt, at en Reform af den militære Retspleje snarest muligt finder Sted, og at Principperne i den militære Retspleje, saavidt Forholdene tillade det, slutte sig til Ordningen af den borgerlige Retspleje, gaar Tinget over til Dagsordenen.“

Det er om dette Forslag til Dagsordenen, der nu bliver at forhandle.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Det er ikke om det stillede Forslag til Dagsorden, jeg vil gøre en Bemærkning; men i Anledning af en Udtalelse af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) om, at det var ønskeligt, at Dommen og Forhørsakterne i det hele kunde komme til Tingets Kundskab, vil jeg tillade mig at bemærke, at fra min Side er der ikke noget til Hinder for, at det kan ske. Jeg ser ikke, at der er noget til Hinder for, at vi i denne Sag kunne anvende samme Fremgangsmaade, som vi anvendte i 1893 i Ingeniørsagen.